

LEDER'N

NB-nytt nr. 2 – 12 årgang – oktober 2011

Det har vore nokre begivenheitsrike månader sidan sist. Musikalsk har vi knapt nokon gong hausta så mykje laurbær; i Drammens Tidende, i Vilnius og i Majorstuen kirke. "Det var en sann fryd å høre dere", skreiv distriktskonsulentene i korforbundet, Anita Strømkvist.

Og når vi alle er samla att (minus stakkars Gjermund), slik som på siste øvinga, og prøver å gjere oss lekke for dirigent-vikaren, så er det ikkje vanskeleg å vere einig med Anita; det er ei sann fryd, både å sjå, syngje og å høyre. Men nokre små peikefingrar sømmer det seg vel å rette mot oss sjølve, oss i korleinga, slik at vi ikkje druknar i vår eigen hybris. I alle fall eit par ting bør vi gjere betre enn vi har gjort siste halvåret:

1. Overgangen frå eitt prosjekt til det neste. Forrige styre hadde liksom godt avlyst alle dei resterande øvingane etter Requiem-konsertane. Vi meinte dette ikkje var rett. Alle har betalt kontingent for eit heilt kor-år, og det er styrets plikt å sørge for at øvingane går sin gang, så sant det er mogeleg. Men det står ikkje til å nekte at dei tre øvingane i juni blei litt for halv maskin. Vi får lære av det, og legge opp arbeidet slik at når eit prosjekt er omme, så skal vi, muligens etter ei veker kvilepause, kunne presentere neste prosjekt på ein slik måte at koret får ny tenning.

Fortsettelse side 2...

MAESTROS EPISTEL!

Dans og drikk i "kjerka"

Enkelte i bygdekoret fikk med seg en ny kulturell opplevelse på fest i Vilnius med det lokale kirkeket i Kazimiero-kirken! Ikke bare var det dans og god mat blant veggkrusifiksene i kirkesalen, men også høy snapsfaktor og knisende eldre damer i skinnen fra funkende rødvingglass. (De eldre damene var naturligvis vertene, vi hadde jo bare unge damer med oss!) Sånn er det av og til å være menneske, enten en er katolikk, lutheraner eller ikke-troende. Og det er jo godt å få noen opphevelser som hjelper oss å slutte med å plassere hverandre i båser. Alle muslimer er selvsagt ikke terrorister - og alle kristne er selvsagt heller ikke gledesløse livsfornektere. Men kirker kan de bygge i de sydligere katolske land! Her er ikke spørsmålet om hvor liten eller enkel kirke vi kan klare oss med, men heller hvor mye kan vi klare å bidra med for å bygge et så fint kirkehus som mulig! Fortsettelse side 3...

DET GODE KORLIV...

Vil ha kor på blå resept!

– Visjonen min er "kor på blå resept". Leger henviser til idrettsklubber, og ulike treningsformer, men ikke til kor. Det bør vi begynne med sier Anne Haugland Haugsnes.

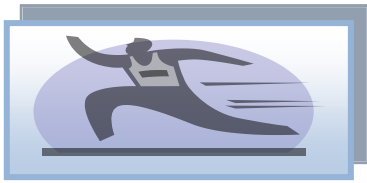
Kor gir helse

Mer enn 200 000 nordmenn synger i kor. Selv synger sørlendingen Balsnes i Kristiansand solistensemble og er dirigent for Kristiansand kammer- og operakor og koret Belcanto.

– Kormedlemmene blir opplagte, lærer å bruke stemmen, utvikler samhørighet og nyter en aktiv fritid sammen med andre. I vårt samfunn der ensomhet og andre psykiske lidelser er et stort problem, kan deltakelse i et kor gi hjelp og få ned sykefraværet. Koret er et ressurs- og omsorgssenter sier Balsnes til nettstedet. I avhandlingen forteller Balsnes historier om kormedlemmer som har fått et nytt liv gjennom å være med i kor.

– De er ikke der for å lære å synge, men for å være sammen og synge. Koret er et fristed, det handler om mestring og om et fast holdepunkt i livet, sier Balsnes. Kilde NRK nett

MEDLEMSSTAFETT!

Hva er viktig for et kor?

Høsten 1980 var medlemstallet i Bygdekoret lavt. Da vårsesongen var over, stod man igjen med 19 medlemmer. På første øvelsen i august meldte fem nye seg til tjeneste, og vips var vi blitt 24. Veksten i tallet på korsangere fra 1982 til 1996, da Kari N. Bernhoft dirigerte, ja, drev, koret, skal det ikke sis så mye om. De som ikke kjenner den historien, kan slå opp i historieboka vår, "Sangen som samlet bygda". Der står å lese at vi i 1997-98 var ca. 115 medlemmer. I dag er vi ca. 95; fremdeles et meget stort kor.

Kristi sier at jeg ikke kan kaste noen verdens ting, ikke engang Bygdekorets gamle medlemslister. Min manglende evne til bruk og kast kom meg til nytte da jeg skulle skrive disse linjene. Medlemslista fra august 2001, altså for ti år siden, ble funnet fram. Den talte 102 navn. Av disse har 45, sånn omtrent halvparten, sluttet. Mange, ja vel! Men etterveksten har vært omtrent like stor som frafallet.

Da nærmer jeg meg spørsmålet, stilt i overskriften: Hva er viktig for et kor? Mye kan skrives på lista over hva vi skal og bør gjøre. Det viktigste er likevel dette: at koret har medlemmer. Det står ikke skrevet noe sted at det til enhver tid skal være ca. 100 i Bygdekoret. Og medlemstallet kan svinge.

Men å være et stort kor gir oss mange muligheter. Derfor må vi alltid ha dette i tankene: sørge for etterveksten, tenke rekruttering! Vi hadde i fjor et meget vellykket rekrutteringsopplegg. 10-15 nye medlemmer kom til. De aller fleste av dem er med i koret nå.

For en som er en slags veteran har jeg et ønske og en oppfordring: prioriter rekrutteringen! Planlegg dette arbeidet langsiktig. Skippertak er vel og bra, og kan nok gi resultater. Men ofte er man bakpå når skippertak må tas. Det er planmessig arbeid som må til, og det må vi aldri slippe taket i! Stå på!

Og etter dette: hva er vel mer naturlig enn å sende stafettpinnen videre til en av "de nye": Anja Drangsholt?

SVERRE R

Fortsettelse leder...

Dei som hugsar Liv-Karis take-off-presentasjon av vårprosjektet i 2010, før jul i 2009, med Africa på You-Tube og prosjektor i auditoriet på Bjertnes, veit kva eg snakkar om. Det er krevande, men ikkje umogeleg.

2. Rekrutteringa. Vi vedtok vel nærmast på årsmøtet at vi kvar haust skal ha eit rekrutteringsopplegg med eigen komité. Dette blei ikkje gjort, og rekrutteringa blei deretter. Velkomne skal de vere, de to nye, Lise og Gunn Iren, og kanskje kjem det to til, etter jul. Men kvantitativt veg det ikkje opp for dei som blir borte, anten etter lang og tru teneste, slik som Else og Roy, eller nokre nye som finn ut at dette kanskje ikkje var noko for dei, likevel. Vi får sjå om vi kan få retta opp litt til januar. Det er fullt mogeleg å starte som ny i koret då,

JUBILANTER!

BURSDAGER:

70 ÅR, 24/11 ÅSHILD TRØYFLAT
70 ÅR, 27/06 GUNHILD AASTORP
50 ÅR, 03/07 AUD ENGELSVOLL
30 ÅR, 26/11 JEANETTE BEKKAVIK
30 ÅR, 20/09 SØLVI LARSEN

ANTALL ÅR I KORET:

20 ÅR, 21/08 JAN GULBRANDSEN

saman med oppstarten av vårprosjektet. Men neste haust SKAL vi gjere ein betre jobb også på dette området.

Men vi får orsake oss med at vi elles putlar på etter evne, som det heiter i min dialekt. Vi veit kva nestleiar Liv la ned av arbeid i Vilnius-prosjektet, og det var og litt styr i sommar med å skaffe nytt øvingslokale. Så totalt sett får vi vel tru at vi kan sjå neste årsmøte tillitsfullt i møte, utan å vere alt for engstelege for taburettane våre.

NÆRVE

NB-PROFILEN

Navn: Kjetil Bækkelund (58)

Stemme: 2. tenor

Sivilstatus: Har kjæreste, to voksne barn og ett barnebarn

Yrke: Fysioterapeut

Kjetil er blant de nyere koristene våre. Han hører til kullet som begynte i koret i fjor høst. Prøvetiden er for lengst over, og Kjetil bekrefter ovenfor NB-Nytt at han stortrives hos oss. Opprinnelig kommer Kjetil fra Frogner i Oslo, men han har bodd i Nittedal siden 1980. Han har lenge hatt lyst til å begynne å synge i kor, men så har det alltid vært så mye annet som har tatt tid. I fjor gjorde han imidlertid alvor av drømmen. Etter å ha søkt på nettet og vurdert flere ulike kor, falt valget på Nittedal Bygdekor. Kjetil hadde aldri sunget før, men han har spilt litt gitar, så helt uten musikalsk erfaring er han dermed ikke. Foruten å synge i kor er Kjetil først og fremst veldig glad i å holde seg i form. Han trener flere ganger i uka, både på rulleskøyter og rulleski, og om vinteren treffer du ham i skiløypene. Når det gjelder koret fremhever Kjetil spesielt seminaret på Granavolden og Vilnius-turen som veldig positive opplevelser.

Han synes det er flott å synge på konserter, og han verdsetter dessuten det sosiale og det gode miljøet. På turen til Vilnius hadde Kjetil med seg kjæresten sin, Tove, og vi klarte å røre henne til glade tårer med et knippe kjærlighetssanger, som vi hentet frem etter middagen på fredagskvelden. Vi håper å få beholde Kjetil i koret i mange år og håper dessuten at vi heretter kan inkludere Tove i vårt faste konsertpublikum.

Fortsettelse Maestro...

Og dette gir i hvert fall glimrende muligheter for ethvert kor til å oppleve hvordan korsangen stiger til nye og uante høyder! Gi at de nye kulturhus som dukker opp etter hvert får samme omsorg for den klingende, akustiske musikken – særlig kormusikken! For opplevelsen av en "himmelsk korklang" kan vi dele, enten vi er muslimer, kristne eller ikke-troende.

GJERMUND

Minnerik tur til Vilnius

Latter, musikkglede og nye vennskapsbånd er stikkord for dagene i Vilnius. Nok en vellykket tur skriver seg inn i korets historie.

Bortimot sytti av våre rundt nitti medlemmer hadde meldt seg på reisen til Vilnius. Med et repertoar som ikke "satt" helt, satte vi kursen østover i midten av september. Heldigvis hadde vi lagt inn to ekstra øvelser til den siste finpussen.

Det er utrolig hva Gjermund evner å hente frem i oss når det virkelig gjelder, og vi klarte virkelig å være hundre prosent skjerpet da vi skulle. Konserten i St. Kazimiero-kirken fredag var på mange måter turens høydepunkt. Vi hadde et fantastisk publikum, rundt 200 fremmøtte, som ga en helt spesiell og ekte respons. Sverre hadde på forhånd markedsført oss overfor ambassaden i Vilnius, og herfra møtte det mange. Da vi fremførte den litauiske bryllupssangen "Oi Giria Giria", fylte jubel og applaus hele det store kirkerommet. Gjermund var vel fornøyd med oss! Ifølge ham var denne konserten noe av det bedre vi har prestert. Det beste av alt var at vi klarte å synge *piano*. Akustikken i kirken var meget god, og det var godt å synge der. Under slike forhold er det også enklere å synge svakt uten at det blir for spinkelt. Vår konsert var for øvrig et av flere kulturarrangementer i forbindelse med såkalte norske dager i Vilnius. Arrangementene sammen med seminarer med ulike emner foregår over en måned i september og oktober. "Norske dager" er basert på et samarbeid mellom ambassaden og norske bedrifter som har etablert seg i Litauen.

Lørdag var det lagt inn sightseeing til Trakai-borgen et stykke utenfor Vilnius med påfølgende lunsj på stedet. I borggården holdt vi en liten spontan konsert, og for alle de andre

turistene, våger vi og tro at dette ble en ekstra bonus.

Om kvelden var vi invitert til St. Kazimiero-kirken igjen, denne gangen av kirkens eget kor Ave Veum. Etter en omvisning i kirken, holdt vi konsert for hverandre og avsluttet med "Fagert er landet" som fellesnummer. Deretter bar det ned i sakristiet til mat og drikke og en ganske annerledes kirkefest enn vi er vant med her hjemmefra. Vertskapet bød gjestfritt på en buffé med nydelig hjemmelaget mat, og vi sto for skjenken. Etter mat og flotte taler kulminerte festen med livlig dans og en stemning vi vil minnes lenge.

Søndag skilte vi lag – noen reiste hjem, og resten forlenget oppholdet med to dager. Disse dagene var preget av litt mer ferie, med utflukter, spa, shopping osv.

Vi takker nok en gang Liv og Grazina, som hadde lagt ned mye godt arbeid i forberedelser og gjennomføring. Her var virkelig alle detaljer tenkt på, og hele opplegget bar preg av profesjonalitet.

Vi gleder oss til neste tur!

ANTA

Gamle glimt

Her ser vi nåværende formann Narve og bygdekorister utfolde seg i Gregerstua på Granavollen høsten 2005. Legg merke til redaktøren...

KAZIMIERO-KIRKEN VILNIUS

